

ת"פ 16891/07/16 - מדינת ישראל נגד נוראלדין תלחמי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 16891-07-16 מדינת ישראל נ' תלחמי(עציר)
בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דן שורקי
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
המאשימה

נגד
נוראלדין תלחמי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה
הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.12.15 בשעה 15:00 או בסמוך לכך נכנס הנאשם בלא רשות יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה, לבית משפחת ע' שבבית חנינא בירושלים, כשהם רעולי פנים (השניים יכוננו להלן "השודדים"). שניים מבני המשפחה שמעו רעש בבית והתעוררו. הנאשם ושותפו החלו לתקוף את בני הבית: אחד מהם שם את ידו על פיה של נ.ע., היכה אותה בפניה ושאל אותה מספר פעמים איפה הכסף. השני תקף את א.ע., התגושש איתו וחנק אותו. א' ניסה להיאבק והתוקף איים עליו שיהרוג אותו. נ' שהותקפה זעקה לעזרה, ובנה ח' המתגורר בסמוך הגיע גם הוא לבית. שני התוקפים היכו אותו והוא התעלף ונפל במדרגות הבית. לבני משפחת ע' נגרמו חבלות שונות כמפורט בכתב האישום. הנאשם והאחר לקחו מהבית 100 דולר, שני קלסרי מסמכים, פנס ותיק. כמו כן נטלו מהבית מפתחות של מספר כלי רכב והזיזו ממקומו רכב מסוג סיטרואן שחנה בחניית הבית.

2. הנאשם כפר בכתב האישום. הוא לא הכחיש את עצם האירוע והפריצה לבית המתלוננים, אך טען כי לא הוא שביצע את המעשים, כך שהשאלה המרכזית שבמחלוקת היתה זהותם של מבצעי העבירה, ובפרט האם היה הנאשם שבפני אחד ממבצעים אלה. התיק נקבע לשמיעת ראיות.

במועד ההוכחות שנקבע הודיעה באת כח הנאשם אז כי התגלעו חילוקי דעות קשים בינה לבין הנאשם, וביקשה להתפטר מייצוגו. לאחר מספר בירורים ולאחר שהובהר לנאשם כי הדבר כרוך בדחיה משמעותית של הדיון, אפשרתי את החלפת הייצוג, כאשר יריעת המחלוקת הבסיסית נשארה כפי שהיתה גם לאחר החלפת הייצוג.

ראיות התביעה בתיק זה מבוססות על שני ראשים: האחד - עדויות המתלוננים לגבי האירוע, כאשר, כאמור, עצם התרחשות האירוע אינה שנויה במחלוקת מצד הנאשם. הראש השני הוא ראיות מדעיות

בנוגע לדנ"א שהופק מחומר שנמצא בבית המתלוננים, וזוהה כלקוח מגופו של הנאשם שבפני. ב"כ הנאשם כבר בראיות אלו, כך ששאלת התאמת הדנ"א היא השאלה המרכזית עליה נסוב הדיון. בנוסף טען ב"כ הנאשם למחדלי חקירה שנפלו בחקירת האירוע. אציין כי על אף שהאירוע נשוא כתב האישום התרחש בחודש דצמבר 2015, גילוי זהות הדנ"א עם זה של הנאשם התרחש רק בסוף יוני 2016. לפיכך חקירת הנאשם וחלק מהפעולות הנוגעות לגילוי ולעבודת מז"פ בוצעו רק בחודשים יוני, יולי 2016.

עדויות המתלוננים

3. כאמור, בתשובתו לאישום הנאשם לא חלק על עצם התרחשותו של האירוע נשוא כתב האישום, אך טען כי הוא עצמו אינו קשור לאירוע זה. לפיכך עדויות המתלוננים נדרשות לצורך תיאור האירועים, אך אינן נוגעות לשאלות השנויות במחלוקת. אתאר, איפוא, עדויות אלו בקצרה.

4. עדות נ.ע.

הגב' נ.ע. היא בת 79, גמלאית, בעבר לימדה אנגלית באוניברסיטת אxxaxx. העדה סיפרה (פרוטוקול עמ' 59 ואילך) כי בליל האירוע ישנה בביתה. בשעה ארבע או ארבע ורבע התעוררה והלכה לשירותים. היא ראתה כי הדלת הראשית של הבית וחלון הסלון היו פתוחים, חשבה שבנה שכח לסגור את הדלת לאחר שהכניס את החתול וסגרה את הדלת בעצמה.

העדה חזרה לחדרה וישבה במיטה, כאשר לחדר נכנס אדם והדליק את האור. ראשו היה מכוסה בברדס של הסוויטשרט, גם פניו היו מכוסים ורק עיניו גלויות, וידיו מכוסות בגרביים לבנות. הוא לקח שטר של 100 דולר שהיה מונח על השידה בחדר, סתם את פיה של המתלוננת והחל להכות אותה בפניה, כשהוא שואל איפה הכסף.

5. כאשר ראה ושמע קולות של מאבק מחדרו של הבן א' עזב אותו אדם את נ' ואז היא הצליחה לצעוק. למקום הגיע ח', בנה האחר של נ', המתגורר בדירה אחרת סמוכה. הוא פתח את דלת דירתה של נ', וכשהאחרונה ניגשה למקום ראתה את שני השודדים משליכים אותו בחדר המדרגות במורד גרם המדרגות, מרחק של 12-13 מדרגות (עמ' 60). ח' איבד את הכרתו והתעורר לאחר מספר דקות.

העדה הוסיפה עוד כי בכניסה הראשית לבניין ראתה תיקיות מושלכות על הרצפה, וכן ראתה כי מכוניתם הוזזה ממקומה עד לשער החיצוני, שאותו ניתן לפתוח רק באמצעות שלט (עמ' 61). בכיסא המכונית היו מפתחות רבים, שהפורצים לקחו ככל הנראה במטרה למצוא את השלט לשער (עמ' 62).

בחקירתה הנגדית הבהירה העדה כי ראתה רק את השודד שתקף אותה, ואת חברו לא ראתה אך שמעה אותו נאבק עם בנה א' (עמ' 73).

6. עדות א.ע.

מר א.ע. הוא בנה של נ' המתגורר עימה בדירה שנפרצה. הוא העיד, בעמ' 83 ואילך, כי בליל האירוע התעורר בין השעה ארבע לחמש לפנות בוקר, וכשפקח את עיניו ראה בכניסה לחדרו איש גבוה, כ-20-30 ס"מ גבוה ממנו. הוא לבש שחור, חולצה עם קפוצ'ון ורעלה על הפנים. העד שמע צעקות והבין כי אלה צעקותיה של אמו,

עמוד 2

הוא יצא ממיטתו ותקף את האדם שהיה בחדרו והחל מאבק, אולם השודד היה חזק ממנו והוא מצא את עצמו מחוץ לחדרו, בפרוזדור, כשהשודד תופס אותו מאחור וכמו חונק אותו. כשיצא מהחדר ראה את אמו צועקת כשמישהו אחר תופס בה ופניה מדממים. העד תיאר את נסיונותיו להיאבק בשודד, בעוד השודד אמר לו שיהרוג אותו או ירצח אותו, כאשר דלת הבית נפתחה ואחיו ח' נכנס. שני השודדים עזבו אותו ואת אמו ורצו לכיוון האח, והחל מאבק ביניהם. הוא עצמו רץ למטבח והביא שני סכינים, אך כשחזר לכניסה לבית ראה שהשודדים ברחו ואחיו היה שוכב זרוק בתחתית המדרגות ללא הכרה. א' הוסיף (עמ' 84) כי לאחר שהזעיק משטרה והיה בדרכו למטה מצא במדרגות ספרים זרוקים, וכן ראה שהרכב הוזז ממקום החניה עד השער הסגור.

בחקירה תיאר א' את התוקפים: האחד גבוה ממנו ב-20-30 ס"מ, לבוש שחור עם רעלה על פניו. השני בערך בגובה שלו, לבש בגדים כהים, אולי בצבע אפור. העד לא זכר אם גם אדם זה עטה רעלה, אך לא הצליח לראות אותו מספיק כדי לזכור (עמ' 90). עוד מסר כי דלתות הארונות בחדר האוכל היו פתוחות (עמ' 93).

ראיות פורנזיות

7. הראיה המרכזית בתיק היא דגימה של מה שהוגדר כחומר החשוד כנוזל גוף, שנמצא על דלת המזנון בסלון ביתם של המתלוננים. מאחר שאין קשר ואין היכרות בין המתלוננים לבין הנאשם, והוא לא אמר היה להימצא בביתם, הרי שהימצאות חומר כזה בתוך בית המתלוננים, ללא הסבר סביר, היא ראיה משמעותית ומסבכת הקושרת את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום. אפרט את הראיות הרלוונטיות בנושא זה, תוך התייחסות לטענות הסניגור.

8. עדות דן זיו

העד דן זיו הוא מומחה לעניין מאגר הדנ"א, והוא החתום כמדווח על **ת/16** - "אישור גילוי" מיום 21.6.16, לפיו קיים זיהוי דנ"א בין פרטיו של הנאשם שבפני, אשר דנ"א שלו נדגם בעבר במסגרת תיק חקירה אחר, לבין דגימה שנלקחה מהזירה באירוע נשוא כתב האישום.

בעדותו בבית המשפט, עמ' 22 ואילך, העיד זיו כי הגילוי שנמצא הוא הצלבה בין מאפייני המוצג שהוכנסו למחשב על ידי המעבדה הביולוגית, לבין אדם שנתונו נמצאו כבר במאגר. העד תיאר את תהליך הווידוא המתבצע במז"פ: בעמ' 23 לפרוטוקול העיד כי לאחר גילוי ההתאמה מבוצעת בדיקה נוספת בדגימה הקיימת, לצורך אימות התוצאה, ולאחר מכן נלקחת דגימה חדשה מהחשוד, ואף היא נבדקת, כך שקיימת למעשה התאמה משולשת בין הדגימה שנלקחה מהזירה, אל מול דגימה ישנה של החשוד הקיימת במאגר, ודגימה חדשה שנלקחת מהחשוד לאחר גילוי ההתאמה.

בעמ' 27 לפרוטוקול התייחס העד לבדיקות שנערכו במקרה הנוכחי, והבהיר כי המעבדה הביולוגית היא הבודקת את הדגימה מהזירה, ובמקרה זה בוצעה הבדיקה על ידי יעל הרמן. בדיקת הדגימה הנוספת שנלקחה מהחשוד לאחר הגילוי נעשתה על ידי טניה רם.

9. עדות יעל הרמן

פקד יעל הרמן היא קצינה במעבדה הביולוגית במז"פ והיא שערכה שתי חוות דעת בתיק זה: בחוות הדעת הראשונה מיום 27.6.16, **ת/18**, הפיקה פרופילי דנ"א משתי הדגימות שנלקחו מזירת האירוע וקבעה כי מדובר

בשני פרופילים שונים זה מזה ממקור זכרי. חוות הדעת השניה מיום 5.7.16, **ת/17**, נערכה לאחר שהתקבל הזיהוי בין אחד הפרופילים לבין הנאשם שבפני, ונקבע כי קיימת שכיחות של אחד ליותר ממיליארד פרטים באוכלוסיה הישראלית (יהודית או ערבית) שהם בעלי פרופיל דנ"א כפי שהתקבל.

בעדותה בבית המשפט, בעמ' 34 ואילך, תיארה העדה כי קיבלה שתי שקיות מאובטחות ממשדד המוצגים של המעבדה, מהן הפיקה שני פרופילים של דנ"א. בהמשך קיבלה פרופיל של הנאשם ומצאה התאמה לאחד הפרופילים שהופקו. העדה נשאלה והשיבה, בעמ' 36 לפרוטוקול, כי כל עוד החומר הביולוגי נשמר בתנאים מתאימים אין משמעות לפרק הזמן שעבר מאז האירוע ועד הבדיקה ומתן חוות הדעת (מדובר במספר חודשים). בחקירתה הנגדית הבהירה (בעמ' 43 ואילך) כי כעורכת חוות הדעת, היא עצמה העבירה את הנתונים למחשב, וזאת גם אם אינה חתומה על פעולה זו באופן ספציפי. עוד עלה בחקירה הנגדית של העדה כי על פי נהלי המעבדה, טיוטת חוות דעת עוברת לפני חתימתה בדיקה על ידי בודק נוסף מאותה מעבדה, על מנת למנוע תקלות (עמ' 44 ואילך). העדה נשאלה והשיבה כי בזמן תהליך הבדיקה נשמר החומר בארונות במעבדה, ולאחר מכן מועבר למוצגים (עמ' 53). היא הבהירה כי הגישה למעבדה נתונה לעובדי המעבדה (עמ' 54).

10. עדות טניה רם

העדה טניה רם עובדת בשנים האחרונות במעבדת דנ"א במז"פ, ובעבר עבדה עשר שנים במעבדה הביולוגית. היא הסבירה בעדותה, עמ' 110 לפרוטוקול, את חלוקת התפקידים בין המעבדות השונות, כאשר המעבדה הביולוגית עוסקת במוצגים המגיעים מהזירה, ואילו במאגר הדנ"א אוספים כרטיסי חשודים שעליהם דגימות רוק, מפיקים מהדגימות דנ"א ומשווים לדגימות שבטיפול המעבדה הביולוגית. דגימות הרוק מהחשודים ניטלות על ידי חוקרים בתחנות המשטרה, מוטבעות במקומות מיועדים לכך בטופס מסויים, והטופס מועבר למעבדה כשעליו פרטי החשוד. צילום החלק החיצוני של טופס זה המתייחס לנאשם שבפני הוגש וסומן ת/25.

בעמ' 113 לפרוטוקול הבהירה העדה כי לאחר ניתוח פלט המחשב וקביעת פרופיל הדנ"א היא עצמה ראתה את ההתאמה הקיימת בין פרופיל הנאשם לבין הדגימה מהזירה, ובהתאם לחלוקת העבודה העבירה לבודק במעבדה הביולוגית להכנת חוות הדעת. גם היא הוסיפה כי הבדיקה נעשית גם מול דגימה נוספת שנלקחת מהחשוד לאחר הגילוי.

11. הסתמכות על גורמים אחרים בעריכת חוות הדעת

ב"כ הנאשם טען כי אין להסתמך על חוות הדעת מאחר שהן מבוססות על פעולות שבוצעו לא רק על ידי עורכי חוות העת אלא על ידי אחרים, שחלקם אינו ברור.

העדה יעל הרמן תיארה את תהליך העבודה וציינה כי היא נעזרת לעיתים בלבורנטית המועסקת במעבדה, כעזרה בתהליך העבודה. במקרה הנוכחי תיארה העדה כי הלבורנטית פתחה יחד איתה את המוצגים, כאשר שתיהן יחד נכחו בחדר (עמ' 55), ותיארה את התהליך בו שתיהן "עובדות במקביל ביחד" (עמ' 56 שורה 3). גם טניה רם תיארה את עבודתן של הלבורנטיות במז"פ, וציינה כי הן קולטות את הדגימה המתקבלת, נקבות, מכניסות למחשב (עמ' 116), כאשר ניתוח הנתונים נעשה על ידי המומחה.

נפסק לא אחת כי חוות דעת של מומחה קבילה גם כאשר המומחה הסתייע בעבודתו באדם אחר, הנמצא תחת פיקוחו ובקיא בכללים ובנהלים הרגילים החלים על הבדיקות, וכאשר המסקנות מתקבלות על ידי המומחה עצמו

(ראו, לדוגמא: ע"פ 5928/99, **לרי גלדסון נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 לפסק הדין; ע"פ 4117/06, **שניר מקייטן נ' מדינת ישראל**, פסקה 20 לפסק הדין)

במקרה זה עולה מן העדויות כי הלבורנטיות הן עובדות קבועות במעבדה, וסיוען התבטא בביצוע פעולות טכניות בעיקרן, כאשר חוות הדעת המהותית ניתנה על ידי המומחית. על כן אני דוחה את הטענה.

12. שרשראות המוצגים

הדגימה מהזירה: מוצג ת/4 הוא דו"ח בדיקת מז"פ מיום 11.12.15, שנערך ע"י רס"ב יאיר עדיקא והוגש בהסכמה. המזכר מתאר איסוף שתי דגימות דנ"א מבית המתלוננים, האחת חומר ביולוגי חשוד כדם והשניה "חומר ביולוגי חשוד כנוזלי גוף", שנמצא על דלת מזנון בסלון, ונאסף לשקית שמספרה 0068631T. יאיר עדיקא הפיק ביום 13.12.15 דו"ח תפיסת מוצגים המתייחס לשתי הדגימות שנטל מהזירה, ובו פורט מספרי השקיות האטומות שכן הושמו שתי הדגימות (ביניהן השקית שמספרה לעיל), וכן מספר תיק החקירה, ה"פלא" - 535375/15. דו"ח זה סומן **ת/5**.

מוצג **ת/8** הוא העתק נוסף של ת/5, אך הוא כולל את פרטי מקבלת המוצגים, גליה מרום. מרום, מרישום שפט, אף תיעדה את קבלת המוצגים מעדיקא במזכר - **ת/9**, שאף הוא כולל את מספרי השקיות ומספר תיק החקירה. היא הוסיפה כי הפקידה את השקיות במחסן המוצגים ובתאריך 1.2.16 השקיות הועברו לחוקר נדב קוממי לצורך העברה למז"פ.

במזכר המשלים **ת/10**, תיעד נדב קוממי את קבלת המוצגים מרשמת תחנת שפט (אותה כינה בטעות דליה קדם, אך ברור מההקשר ומהפרטים המדוייקים שבמזכרים כי מדובר בטעות סופר או טעות בשמה של השוטרת בלבד). קוממי העביר את המוצגים למטה הארצי לבדיקה. מזכרו של קוממי נושא אמנם תאריך 6.7.16, אולם הוא מתייחס לתאריך העברת המוצגים - 1.2.16, התואם את המזכר ת/9. **ת/12** הוא תע"צ - טופס קבלת מוצגים לבדיקה מנדב קוממי למשרד המוצגים במז"פ. במסמך זה מפורטים הן מספרי השקיות האטומות, הן מספר תיק הפ"א, כפי שפורטו לעיל, והן המספר שניתן לתיק במז"פ - ז"ב 02778/16-11.

13. דגימת האימות הנוספת מהנאשם: במזכר ת/11 מיום 3.7.16 ביקש קוממי ממטא"ר לערוך חוות דעת השוואתית בין דנ"א של החשוד נוארלדין תלחמי לבין דנ"א בתיק ז"ב 022778/16-11. במזכר זה מופיע גם מספר תיק ה-פ"א, כך שהוא קושר בין מספר תיק החקירה פ"א לבין מספר תיק המעבדה ז"ב.

ת/7 הוא מזכר שרשמה רס"ר הילה סיטבון ביום 7.7.16, לפיו לקחה מהחשוד בהסכמתו דגימת דנ"א אותה צירפה למסמך חיפוש על גופו והעבירה לשוטר מיכאל בן עזרא. בשורת "הנדון" מופיע שמו של הנאשם, ובכותרת המסמך מופיע מספר תיק המשטרה.

העד מיכאל בן עזרא רשם במזכר מיום 7.7.16, **ת/2**, וכן העיד בעמ' 15 ואילך כי קיבל מהחוקרת הילה סיטבון שקית אטומה וטופס לוואי, אותם מסר במעבדה במטה הארצי. ב"כ הנאשם טען כי בנקודה זו נקטעת שרשרת המוצג, שכן במזכר אין פירוט של מספר המעטפה אליה הוכנס המוצג. אינני מקבלת את הטענה, שכן גם אם לא פורט מספר מעטפת המוצג, מופיע במזכר מספר תיק החקירה - פ"א 535375-16. כפי שעולה מן הפירוט בפרק זה, קיימים מספר מסמכים בהם נרשמו הן מספרי מעטפות המוצג, הן מספר התיק במז"פ והן מספר תיק

החקירה, כך שניתן לקשור בין כל הנתונים הללו. לפיכך די ברישום מספר תיק החקירה במזכר כדי שניתן יהיה ללמוד ממנו גם את המספרים המתאימים של המוצגים ושל תיק מז"פ. יצוין כי מספר התיק במזכר ת/2 תואם את מספר תיק החקירה המופיע בדו"ח התפיסה שערך יאיר עדיקא, ת/5, מלבד העובדה ששתי הספרות שמעבר ללכוסן, המייצגות ככל הנראה את השנה, נרשמו בת/5 כ-16 במקום 15. העדים לא נחקרו בנושא זה, והטענה לא הועלתה, ומכל מקום ההסבר נראה ברור מאליה, בהתחשב בכך שמזכרו של בן עזרא נכתב בשנת 2016, כך שניתן להניח שמדובר בטעות סופר, הנובעת מהרגל לרשום את התאריך שחל בעת כתיבת המזכר.

14. ראיות פורנזיות - סיכום

החומר שנדגם ובו נמצא דנ"א של הנאשם נמצא על דלת ארון בסלון הבית, במצב נוזלי. נסיבות אלו מצביעות על כך שהחומר חייב היה להגיע למקום הימצאו זמן קצר לפני האירוע או אחריו, הן משום שהיה במצב נוזלי ולא התייבש, הן משום שמדובר במקום גלוי שבני הבית היו מבחינים אילו נמצא בו מוקדם יותר, ומנקים את הארון.

הנאשם לא מסר הסבר כלשהו להימצאות הדנ"א שלו בבית המתלוננים, כפי שיפורט בהמשך.

מכל האמור עולה כי קיימת ראיה לכך שהנאשם שבפני נמצא בזמן ביצוע השוד בבית המתלוננים או בסמוך למועד זה בביתם. קיימות "שרשרת" שלמה בין הדגימה שניטלה מבית המתלוננים לבין מסירת החומר למז"פ, ובעקבות זאת עריכת חוות הדעת לגביה, וכן "שרשרת" בין הדגימה שניטלה מהנאשם לבין מסירתה למז"פ. בנוסף, קיימת התאמה בין מספר תיק החקירה (פלא; פ"א) לבין תיק מז"פ (ז"ב) לבין מספרי השקיות האטומות של הדגימה מהזירה ובין שמו של הנאשם, כך שחלק מהמסמכים כוללים את כל הנתונים הללו, ועל כן גם אם חלק מהמסמכים כוללים חלק מהנתונים. ניתן לקשור ביניהם לבין המסמכים האחרים.

15. בכל הנוגע להוכחה המהותית של זהות הדנ"א, העידו שלושה מומחים הנוגעים לכל האספקטים של ניתוח הנתונים והשוואתם. מהעדויות עלה כי זהות הנתונים נבחנה במבחן משולש, דהיינו בין הדגימה מהזירה לבין דגימה ישנה של הנאשם המצויה במחשב המשטרה ובין דגימה חדשה שניטלה ממנו לצורך אימות נוסף. ההצלבה זוהתה על ידי שלושת המומחים שהעידו, כל אחד מהם בפני עצמו. לפני חתימת חוות הדעת ע"י המומחית נערכה בדיקה נוספת, ע"י בודק נוסף במעבדה הביולוגית. כך שכל ההליכים שבוצעו במז"פ מתאפיינים בנקיטת אמצעי זהירות זה על גבי זה באופן שאינו מותיר מקום לספק סביר בדבר נכונות התוצאה.

גירסת הנאשם

16. הנאשם מסר הודעה במשטרה ביום 2.7.16. בהודעה, שסומנה ת/1, מסר הנאשם כי הוא עובד בחנות ירקות, ולפני כן היה בעל איטליז שפשט את הרגל בשועפאט. הוא נשאל על סכסוכים בינו לבין אחרים, ותיאר מספר עניינים מינוריים שאינם רלוונטיים. כשנשאל על קשר עם משפחת המתלוננים הכחיש היכרות איתם ושלל אפשרות שביקר בביתם. הנאשם אישר כי הוא מסתובב בכל xxxxx, כולל בסביבות בית משפחת ע', אך שלל פעם נוספת אפשרות שנכנס לביתם, כיון שאינו מכיר אותם. הנאשם תיאר את סדר היום הקבוע שלו, כולל יציאה לעבודה, ומסר את פרטי מעסיקו. כשהוטחו בפניו פרטי העבירה מיוחסת לו הכחיש אותה, וכשהוסבר לו על הימצאות דנ"א שלו בבית המתלוננים חזר מספר פעמים על כך שלא גנב, הכחיש אפשרות כזו ולא נתן הסבר אפשרי.

עמוד 6

בעדותו בבית המשפט (עמ' 120 ואילך) חזר הנאשם על גירסתו. הוא פירט את סדר היום הקבוע שלו הכולל יציאה לעבודה בחנות ירקות במבשרת, שם הוא עובד שישה ימים בשבוע, מהבוקר עד שעות אחר הצהריים או הערב, עוד משנת 2015. הנאשם נשאל על הימצאות דנ"א שלו בבית המתלוננים והשיב כי הוא בטוח שמדובר בטעות, כיון שמעולם לא גנב (עמ' 123). הנאשם אף מסר את סדר היום הספציפי שלו ביום ביצוע העבירה, אם כי בחקירה הנגדית הבהיר כי אין לו זיכרון ספציפי לגבי יום זה מעבר לתיאור שגרת היום יום שלו (עמ' 126). בחקירה הנגדית התבקש פעם נוספת להסביר את הימצאות הדנ"א שלו, והשיב גם בפעם הזאת כי מדובר בטעות והוא לא גנב מעולם (עמ' 125). הוא חזר גם על שמותיהם של בני משפחות אחרות שעמם הוא מסוכסך, כפי שמסר בהודעתו במשטרה.

17. על אף שניתנו לו מספר הזדמנויות, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, הנאשם לא מסר הסבר כלשהו להימצאות דנ"א שלו בדירתה מתלוננים. באשר לטענת מעין אליבי שהעלה, בתיאור סדר היום שלו, לא מצאתי שיש משקל ראיתי כלשהו לתיאור זה, שכן הנאשם תיאר את מעשיו בימים, ואילו העבירה בוצעה בלילה. הנאשם לא זכר ספציפית את מועד האירוע, אולם מאחר שעברה למעלה מחצי שנה מאז ועד שנחקר, לא ניתן לזקוף זאת לחובתו, ולהיפך: חלוף הזמן מקשה במידה מסוימת על הגנת הנאשם, בשל הקושי לזכור באופן פוזיטיבי את מעשיו באותו מועד. לסיכום נושא זה, לא מצאתי שיש בתיאור סדר היום של הנאשם, במועד הספציפי או בכלל, משום ראיה בעלת השפעה על מערך הראיות בתיק.

מחדלי חקירה וטענות נוספות:

18. אתייחס למספר טענות נוספות שהועלו ע"י ב"כ הנאשם:

טענה בדבר אי התאמת הנאשם לתיאור שנמסר על ידי המתלוננים - שני המתלוננים, עדי הראיה, לא מסרו תיאור מפורט המאפשר זיהוי, שכן פניהם של השודדים היו מכוסים בזמן האירוע. האם נ' ראתה רק אחד משני השודדים. הבן א' מסר לגבי אחד השודדים כי היה גבוה ממנו ב-20 - 30 ס"מ, ולגבי אחד השודדים שהיה בעל מבנה גוף מלא. לא ברור אם האדם המלא הוא הגבוה. מכל מקום, התיאורים החלקיים ניתנו בנסיבות מלחיצות, אין בפני תיאורים ברורים של שני המעורבים כך שגם אם אחד מהם היה שונה במבנהו מהנאשם שבפני, יתכן שמדובר בשודד השני שנמצא בבית. אינני סבורה שיש בתיאורים החלקיים שניתנו כדי לשלול אפשרות שהנאשם הוא אחד ממבצעי האירוע נשוא כתב האישום.

19. הסניגור העלה טענה נוספת לפיה התביעה לא הזמינה לעדות עדים דרושים. מדובר באחד המתלוננים, ח.ע., וכן בשכנה שהגיעה למקום מיד לאחר האירוע וטענה שראתה את השודדים נמלטים לכיוון הגשר הסמוך. שני העדים נמצאו בחו"ל לתקופות ממושכות בזמן המשפט. לתביעה (כמו לכל בעל דין) שיקול דעת בהזמנת עדיה, ולא היתה חובה להזמין עדים שאינם נמצאים בארץ, והזמנתם היתה כרוכה בהימשכות ההליכים לתקופה לא ברורה או בעלויות כבדות. פרטי העדים נמסרו לב"כ הנאשם, והוא יכול היה להיעזר גם במתלוננים שהעידו כדי ליצור קשר עם עדים אלו. לא סברתי שיש לראות מחדל כלשהו באי הזמנתם של העדים על ידי המאשימה.

20. הועלו טענות באשר למחדלי חקירה כגון הימנעות מבדיקת מצלמות בנתיב הבריחה של השודדים, הימנעות מביצוע מחקרי תקשורת וכדומה. לא מצאתי שקיימים מחדלים מהותיים בחקירת האירוע. אציין

כי מהראיות שהובאו עולה שנעשו נסיונות לאתר מצלמות אבטחה, וכן בוצעו מחקרי תקשורת: מוצג ת/14 הוא מזכר שערך החוקר מרדכי משעלי, אשר שוחח עם המתלוננים על נתיב הבריחה של החשודים ויחד עם השוטר מיכאל סרקו את אזור האירוע ונתיב הבריחה, אך לא מצאו מצלמות. משעלי אף הוזמן להעיד כעד הגנה. בעמ' 139 ואילך הרחיב ומסר פרטים נוספים בעניין זה. מוצג ת/15 הוא מזכר נוסף של משעלי, אשר קיבל תוצאות מחקרי תקשורת ולא מצא בהם שיחות ממספר הטלפון שנבדק בתאריכים המבוקשים.

21. ב"כ הנאשם העלה טענה נוספת, לפיה העובדה שפני השודדים היו מכוסים שוללת אפשרות שדנ"א של אחד מהם הושאר על הארון בבית המתלוננים. אני דוחה את הטענה: פני השודדים היו מכוסים כאשר המתלוננים ראו אותם, כשנכנסו לחדריהם. אולם אין בכך כדי להעיד על מצבם של השודדים בכל זמן הימצאותם בבית. קיימת אפשרות שבזמן שבני הבית ישנו השודדים לא היו רעולי פנים, או שאחד מהם הסיר לרגע את הרעלה, לצורך קינוח אפו וכדו'. מאחר שקיימת אפשרות סבירה ולא דחוקה שהשודדים הסתובבו בבית ללא הרעלה, ולו לזמן קצר מאד, הרי שתיאור התוקפים כמכוסים פנים אינו שולל הימצאות של דגימה מגופם בבית.

22. ב"כ הנאשם טען, אם כי לא בפה מלא, כי קיימת אפשרות שהנאשם היה מעורב בהתפרצות לבית המתלוננים בליל האירוע, אך לא במעשי האלימות כלפי המתלוננים, כאשר אנשים אחרים נכנסו לבית מאוחר יותר והם שביצעו את המעשים שתיאור העדים.

הטענה לפיה בוצעו שתי התפרצויות בזו אחר זו לאותו בית היא תמוהה ובלתי סבירה על פניה. במיוחד כשמדובר בבית מגורים רגיל, אשר לא נטען שהיה בו ולא נגנב ממנו רכוש בעל ערך מיוחד. טענה כזו מחייבת, בראש ובראשונה, כי הנאשם יעלה אותה ויטען לה, ודי בכך שהנאשם לא טען כך בעדותו כדי לדחות את הטענה. מעבר לאמור אציין כי העובדות שהוזכרו בהקשר זה - טענה בדבר חוסר בהירות לגבי רכוש שנגנב או שלא נגנב, העובדה שהשודדים לא נראו בורחים כשבידיהם רכוש אולם נמצא רכוש במדרגות הבניין, והזזת המכונית ממקום החניה - כל אלו יכולים להיות מוסברים בכך שהשודדים שתוארו על ידי המתלוננים שהו בבית עוד לפני שהמתלוננים ראו אותם. הם נטלו רכוש וניסו להזיז את הרכב ממקומו, לא השלימו את מעשיהם, הופתעו על ידי המתלוננת שהתעוררה וברחו מהמקום מבלי שהשלימו את תכניתיהם. אני דוחה, איפוא, גם טענה זו.

23. לאור כל האמור אני סבורה שהוכח מעבר לספק סביר שהנאשם שבפני נכח בדירת המתלוננים בזמן ביצוע השוד, וכי הוא היה אחד מבין מבצעי העבירה. אני מרשיעה את הנאשם במיחוס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ז, 26 יולי 2017, במעמד הצדדים.